

INTERVJU Intendant Dubrovačkih ljetnih igara

MLADEN TARBUK

U čast Goldoniju Sponzu pretvaramo u kafetariju

Poznati dirigent otkriva pred kojim se izazovima našao ove godine kao prvi čovjek jednog od najvažnijih festivala, čije je otvorenje 10. srpnja

razgovarao Davor Špišić

Intendant Dubrovačkih ljetnih igara, dirigent i skladatelj Mladen Tarbuk ovih dana ne prestaje sastančiti jer zahtjevni pogon se zahuktao, a novca je sve manje.

Otvaranje 67. izdanja našeg najprestižnijeg ljetnog konglomerata performerskih umjetnosti upravo je pred kapijama Grada - 10. srpnja već po tradiciji ući će glumci.

■ Ove godine festival ne prati apsurdna politizirajuća afeta kao lani uz Houellebecqove "Elementarne čestice". Lakše dišete?

- Ne bih rekao. Zbog jednostranog prekida suradnje od strane nekadašnjeg glavnog sponzora VIPneta i još nekih sponzora, programski proračun ovogodišnjih Igara se značajno istanjio. Uspjelo nam je pridobiti neke druge sponzore, poput ruskog magnata Vekselberga, te dogovoriti odličnu suradnju s HRT-om. Nadam se da će hrvatsko gospodarstvo u budućnosti pokazati više sluha za Igre i prepoznati u njima ono što prepoznaju brojni inozemni umjetnici i publika - tradiciju, kvalitetu i jedinstvenost dubrovačkog ambijenta.

■ Tada ste se izvrsno držali i stali ste uz predstavu braneći umjetničku slobodu. Zašto "Čestice" nisu na programu i ove sezone?

- Sloboda ima svoju cijenu. Ona je isplaćena Ministarstvu unutarnjih poslova od ovogodišnjeg programskog proračuna, pa nije bilo prostora za obnovu predstave. Njezin nedostatak je i mali prostor za publiku, tako da bi igranje predstave čak pred prepunim auditorijem i dalje stvaralo gubitak.

■ Glazbeni program otvarate gala koncertom Simfonijskog orkestra HRT sa svjetskim zviždama sopranisticom Lindom

Intendant Dubrovačkih ljetnih igara, dirigent i skladatelj Mladen Tarbuk

Ove godine ostali smo bez glavnog sponzora, no uspjeli smo pridobiti neke druge poput ruskog magnata Vekselberga

Ballovom i tenorom Joséom Currom. Iako vam je budžet skresan, niste snizili kriterije i oduvali od zvjezdane ponude?

- Još ni danas ne mogu vjerovati da nitko od gospodarskih subjekata u Hrvatskoj nije želio pomoći Igrama u ovom pothvatu! A Cura je mnogo više od prvog tenora današnjice, on je i dirigent, i skladatelj, i aranžer, i umjetnički fotograf, višeslojna i raznolika osobnost koja svojim društvenim i umjetničkim angažmanom već niz godina skreće na sebe medijsku pozornost.

■ Kao glazbeniku i intendantu Igara sigurno vam nije lako izbalansirati željeno i moguće. Intimno, što biste željeli u am-

bijentu postaviti od opernog repertoara?

- Opera je u gradu koji nema operni ansambl i raspolaže samo komornim orkestrom prava produkcijska avantura. Ove godine prezentiramo baletni diptih Debussyjeva "Preludija za poslijepodne jednog fauna" i Ščedrinove "Carmen" na Lokrumu, a dakako da bih volio nastaviti sljedećih godina na istom mjestu s produkcijama "Seviljskog brijača", "Mjesečarke", "Don Giovanni-ja", "Ariadne na Naxosu"... Ovaj projekt bi se mogao u konačnici samofinancirati i još pokriti dio ostatka programa festivala, ali za to su potrebna ulaganja koja zasad nitko nije spreman dati.

■ Goldonijeva "Kafetarija" u režiji Vinka Brešana i Shakespeareov "Othello" u režiji Ivice Boban noseće su dramske premijere. Nudite li gledateljima lice i naličje današnjice, persiflažu i mrak istih strasti?

- Živimo u čudnim vremenima... anything goes, ili kako smo lako zaboravili na sve žrtve naraštaja koji su trpjeli ne bismo li mi danas mogli slobodno i neodgovorno pričati i činiti koještarije. Znajući specifični smisao za humor obitelji Brešan, siguran sam da će "Kafetarija" donijeti i poneku gorku aluziju na suvremeno ludilo o kojem govorim, premda je Vinko smjestio radnju u zlatne sedamdesete godine procvata Igara, dok će "Othello", vjerujem, zaživjeti u srcima gledatelja najprije kroz trokut snažnih glumačkih osobnosti: Dragana Despota, Anje Đurinović i Rakana Rushaidata.

■ Dubrovnik se sve više pretvara u blockbuster kulisu i sidrište za kruzere. Kako se Igre mogu nositi s time i pretvoriti takvo stanje u prednost?

- Dubrovnik je, na isti način kako predstavlja svojim dičnim imenom Hrvatsku po cijelom svijetu, i neka vrsta laboratorija u kojem se svi procesi kojima su izloženi hrvatski građani osjećaju daleko akutnije i intenzivnije. Igre pokušavaju slabašnim glasom umjetnosti reći da i dalje postoji neki drugi svijet tisućljetne ljudske potrage za savršenstvom izraza kojoj je cilj doprijeti do svoje publike i pružiti svim njezinim sudionicima poneki nezaboravni trenutak uhitavanja pamćenja. Ujedno ćemo se našaliti, te pretvoriti Sponzu, još jednu zgradu na Stradunu koja nema butigu ili kafić u kafetariju. U čast Goldoniju. ☺